

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4899 - 4901/2549	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) กับ พวก	ผู้ร้องขอ
	บริษัทเซาท์ สแควร์ แพลนเนอร์ จำกัด	ผู้ทำ แผน
	บริษัทน้ำตาลไทยเอกลักษณ์ จำกัด กับ พวก	ลูกหนี้

ป.วิ.พ. มาตรา 272, 275

พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/12 (9), 90/25

มาตรา 14

เมื่อ ศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผนแล้วผู้ทำแผนมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/25 โดยอยู่ภายใต้บังคับมาตรา 90/12 (9) กล่าวคือหากผู้ทำแผนจะกระทำการจำหน่าย จ่าย โอนหรือชำระหนี้ ก่อหนี้หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สินนอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนิน การค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้แล้วจะต้องได้รับอนุญาตจากศาล ที่รับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการก่อน เมื่อการขอเบิกจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายของผู้ทำแผนซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้ลดจำนวนเงินที่ผู้ทำแผนมีสิทธิเบิกจากกองทรัพย์สินของลูกหนี้ลง แต่ผู้ทำแผน ได้เบิกเงินเกินจำนวนที่ศาลมีคำสั่งไปก่อนแล้ว ผู้ทำแผนจึงมีหน้าที่ต้องส่งคืนเงินส่วนที่เบิกเกินไปให้แก่ลูกหนี้ และถือได้ว่าคำสั่งศาลดังกล่าวเป็นคำสั่งซึ่งจะต้องมีการบังคับคดีศาลจึงมี อำนาจออกคำสั่งบังคับให้ผู้ทำแผนปฏิบัติตามได้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 272 ประกอบ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลล้มละลาย

และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย มาตรา 14 หากผู้ทำแผนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวผู้มีส่วนได้เสียก็ย่อมขอให้ศาล ออกหมายบังคับคดีต่อไปได้

คดีสืบเนื่องมาจากศาลแพ่งมีคำสั่ง ให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ทั้งสามและตั้งบริษัทเข้าทำ
สารท แพลนเนอร์ จำกัด เป็นผู้ทำแผนเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2542 ต่อมาวันที่ 13 มีนาคม 2544
ศาลล้มละลายกลางซึ่งรับโอนสำนวนจากศาลแพ่งมีคำสั่งให้กำหนดค่าตอบแทนและค่า ใช้จ่าย
ให้แก่ผู้ทำแผนในอัตราร้อยละ 45 ของจำนวนเงินค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายเฉพาะส่วนที่ผู้ทำ
แผนขอต่อเจ้าพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์สำหรับผลงานของการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ทำแผนภายหลังที่
ศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผน ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ และวันที่ 22 มีนาคม 2544 ศาลได้ออกคำ
บังคับให้ผู้ทำแผนคืนเงินค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายส่วนที่เบิกเกิน ไปจำนวน 45,901.605.32
บาท ให้แก่ลูกหนี้ภายใน 30 วัน

ผู้ทำแผนยื่นคำร้องว่า คำสั่งศาลกำหนดค่าทำแผนเมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2544 มิได้มีคำสั่ง
ให้คืนค่าทำแผนด้วย ผู้ทำแผนจึงมิใช่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาฝ่ายแพ้คดี คำบังคับเมื่อวันที่ 22
มีนาคม 2544 จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่ง

ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งว่า ผู้ทำแผนมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอัตราร้อยละ
45 ของจำนวนเงินที่ควรจะได้ แต่ผู้ทำแผนได้จำนวนเงินมากกว่าจำนวนที่ควรจะได้จึงต้องคืน
เงินที่ได้รับ เกินให้แก่ลูกหนี้ทั้งสาม แม้ตามคำสั่งดังกล่าวจะมีได้มีคำสั่งให้คืนเงินก็ตาม กรณีไม่
มีเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่ง ให้ยกคำร้อง คำคำร้องเป็นพับ

ผู้ทำแผนอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา โดยอธิบดีผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลางอนุญาตให้อุทธรณ์
เป็นหนังสือตามพระราช บัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/97 (เดิม)

ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า เมื่อพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 หมวด 3/1
ว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้กำหนดให้ศาลเข้ามา มีบทบาทใน

การกำกับตรวจสอบดูแลกระบวนการพิจารณาคดีฟื้นฟูกิจการรวมทั้งให้ศาลมีอำนาจในการตั้งผู้ทำ
แผนและควบคุมดูแลการทำงานของผู้ทำแผนให้เป็นไปตามกฎหมาย และในการดำเนินการ
ฟื้นฟูกิจการนั้นพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/25 ให้ผู้ทำแผนมีอำนาจหน้าที่ใน
การจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ โดยในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ทำแผนดังกล่าวให้นำ
บทบัญญัติมาตรา 90/12 (9) มาใช้บังคับแก่ผู้ทำแผนโดยอนุโลมด้วย เช่นนี้หากผู้ทำแผนจะ
กระทำการจำหน่าย จ่าย โอน ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระใน
ทรัพย์สินนอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนิน การค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถ
ดำเนินต่อไปได้แล้วจะต้องได้รับอนุญาตจากศาล ที่รับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการก่อน เมื่อการขอ
เบิกจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายของผู้ทำแผนในคดีนี้ปรากฏว่าศาล ได้มีคำสั่งให้ลดจำนวนเงิน
ที่ผู้ทำแผนมีสิทธิเบิกจากกองทรัพย์สินของลูกหนี้ ทั้งสามลง แต่ปรากฏว่าผู้ทำแผนได้เบิกเงิน
เกินจำนวนที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าวไปก่อนแล้ว ผู้ทำแผนจึงมีหน้าที่ต้องส่งคืนเงินส่วนที่เบิกเกิน
ไปให้แก่ลูกหนี้ทั้งสาม และถือได้ว่าคำสั่งของศาลดังกล่าวเป็นคำสั่งซึ่งจะต้องมีการบังคับคดี
และศาล มีอำนาจออกคำสั่งบังคับให้ผู้ทำแผนปฏิบัติตาม ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
แพ่ง มาตรา 272 ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.
2542 มาตรา 14 และหากผู้ทำแผนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวบุคคลผู้มีส่วน ได้เสียก็ย่อมขอ
ให้ศาลออกหมายบังคับคดีต่อไปได้ คำสั่งของศาลล้มละลายกลางที่ให้ออกคำสั่งบังคับแก่ผู้ทำแผน
จึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ทำแผนฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน คำอุทธรณ์นี้ให้เป็นพับ.

(วัฒนชัย โชคดีตระกูล - สมชาย พงษ์ธา - พิชัย อภิชาติอำมฤต)

ศาลล้มละลายกลาง - นายโชค จงสงวน

ศาลอุทธรณ์

